

de non acceptatione, har Vedkommende Ret til strax at forlange Bøxlen betalt, men hans Ret er ogsaa hermed udtømt. Det Bøxelovforslag, som her forelægges, gaar derimod ud paa ved Siden deraf tillige at bestemme, at han ogsaa, om han vil, har Lov til at vælge at forlange Sikkerhed, en Ret, det saa kan overlades ham at udøve, selv om han ikke har Bøxlen ihænde, uden hvilket han naturligvis ikke kan forlange Betaling, naar han kun er i Besiddelse af Bøxelprotesten. Endvidere er det ligeledes i Lovforslaget foreslaaet, at i Tilfælde af ubetrukkende Accept skal vedkommende Bøxeleiers Ret være indskrænket til at forlange Sikkerhed, og forsaavidt er den hidtil bestaaende Retts Regler foreslaaede forandrede, idet disse gaa ud paa, at han kan forlange Betaling. Altsaa, naar Acceptanten gaar fallit eller standser sine Betalinger eller det ved Executionssforretning hos ham fremgaar, at han er insolvent, gaar efter Lovforslaget Bøxeleiers Ret ud paa først og fremmest at forlange Sikkerhedsstillelse hos Acceptanten, saa at han, naar den ikke stilles — hvad den i de fleste Tilfælde ikke bliver, da det forudsættes, at Acceptanten er insolvent —, kan vende sig til de andre Bøxelforpligtede med Fordring paa Sikkerhedsstillelse. Dernæst gaar Forslaget ud paa at afskaffe Løbgedage. Ved alle Arter af Bøxler er der i den bestaaende Lovgivning indrømmet 8 Løbgedage undtagen ved à vista Bøxler, hvor der er indrømmet en Betalingsfrist af 24 Timer. Disse Løbgedage og denne Betalingsfrist er imidlertid Noget, som ikke kjendes idetmindste i de fleste andre Bøxelovgivelser, og navnlig ere de ophævede baade i den tydske og i den svenske Lov. De maa ogsaa siges at være lidet i Overensstemmelse med Bøxeltrafikens nuværende Trængsel. Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Bøxlen skal betales strax, naar den som Bøxlers Forsaldstid bestemte Termin er kommen. Dernæst gaar Lovforslaget ud paa at foretage en ikke uvigtig Forandring i Henseende til den Notifikationspligt, der paahviler Bøxeleieren eller den, der har Bøxlen til Præsentation, naar der negtes enten Accept eller Betaling. I den bestaaende Lovgivning paahviler der Vedkommende en meget streng Notifikationspligt i den Henseende, idet han er forpligtet til at underrette Enhver, som han vil gjøre Bøxelregres gjældende imod, om det Passerede inden en meget kort Frist og det med den Følge, at, dersom han undlader det, taber han Bøxlet overfor den, han undlader det imod. Denne Notifikationspligt foreslaas forandret i Overensstemmelse med den tydske Lovgivning derhen, at det kun paahviler Vedkommende at underrette sin nærmeste Formand paa Bøxlen om det Stehfundne, og det endda kun, forsaavidt der ved den nærmeste Formands Naavn er anført hans Adresse —, ellers ikke —, og dernæst, at Forsømmelsen med at give en saadan Underretning ikke ubetinget skal medføre, at

Bøxelretten fortabes, men kun have til Følge, at Vedkommende bliver forpligtet til at yde Skadeserstatning, forsaavidt den Paagjældende kan siges at have lidt noget Tab derved, at det er blevet undladt at meddele ham, at Bøxlen er protesteret de non acceptatione eller de non solutione. Dernæst gaar Lovforslaget ud paa at nedsætte Bøxelrenten til 6 pSt. istedetfor at den efter den bestaaende Lovgivning er 12 pSt. pro anno i de første 6 Maaned, ligesom der ogsaa gives nogle andre nærmere Regler om Provisionen, Regler, hvorefter der vel kan regnes Provision paa flere Hænder, naar Bøxlen gaar tilbage fra den ene Endosjant til den anden, altsaa tilstede Enhver af de Paagjældende at beregne Provision, men dog paa den anden Side fastsætte en bestemt Grænsse, nemlig 2 pSt. af Bøxelsummen, for at Bøxlet ikke skal løbe op i det Uendelige i de Tilfælde, hvor Bøxlen er gaaet mellem mange Hænder og saaledes har returneret fra Plads til Plads. Dernæst indeholdes der i Lovforslaget en Bestemmelse om, at man, naar en Bøxel er bortkommen, skal være berettiget til, saasnart Mortifikationsstevning er udtagen, mod Sikkerhedsstillelse at forlange af Acceptanten, at han skal betale Bøxlen paa Forsaldsdagen, eller, for saavidt den ikke er accepteret, af Trassanten, at han skal udstede en ny Bøxel. Efter den bestaaende Lovgivning kan det ikke antages, at man er berettiget dertil, før der er faldet Mortifikationsdom, Noget, som efter den gjældende Processovgivning medtager saa lang Tid, at Bøxlen i Reglen forinden vil være ekspireret. Derfor gaar Lovforslaget ud paa, at man, saa snart Mortifikationsstevning er udtagen, skal være berettiget til at forlange af Trassanten, at han skal udstede nyt Bøxlebrev, og af Acceptanten, at han til Forsaldstiden skal betale, dog at man stiller antagelig Sikkerhed mod Følgerne af, at den bortkomne Bøxel alligevel skulde komme tilstede. Ligeledes gaar Forslaget ogsaa ud paa, at man i Tilfælde af, at Bøxlen er gaaet tabt, kan bevare Bøxelretten ved at optage en foreløbig Protest. Endelig skal jeg nævne som et Punkt endnu, hvor Lovforslaget vil gjøre en ikke uvæsentlig, men vistnok hensigtsvarende Forandring i de bestaaende Regler, Forskrifterne om Bøxlers Præskription. Den nu bestaaende Lovgivning foreskriver en Præskriptionsfrist af 5 Aar, som maa antages at gjælde overfor alle Bøxelforpligtede uden Forskjel. Dette er imidlertid uhensigtsmæssigt, idet denne Frist er for lang i det Hele. Men det er dernæst i den nujældende Lovgivning ganske overset, at der bør gjøres en ikke uvæsentlig Forskjel i Præskriptionstidens Længde overfor de forskellige Arter af Bøxelforpligtede. Lovforslaget gaar saaledes ud paa, at overfor Acceptantens præskriberes Bøxlen med 3 Aar, men derimod overfor Endosjantens og Trassantens med meget kortere Frist, nem-